

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Caini Et Abelis, Notis Criticis, Philologicis, Historicis Et Theologicis Illustrata[e]\$nElektronische Ressource

**Fecht, Johann
Fecht, Gustav Friedrich**

Rostochi, 1704

VD18 10451528-001

§. XXXIV.

[urn:nbn:de:bsz:31-41839](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-41839)

gulas bonæ interpretationis deducant, sed plane aduersus omnes bonæ interpretationis regulas, sensum verbis inferant, aut etiam deficiente plane Scriptura, ex solo præiudicio, de vanitate & inutilitate scholarum & de simplicitate religionis, in sola patientia in laboribus & fiducia in Deum, tanquam in creatorem, consistentis, nescio sub quo pretextu ac quo iure fingendi aliquid, de quo Scriptura tacet, defectum aliquem imaginarium Scripturæ suppleant. Ut adeo ulteriori refutatione ac specialiori demonstratione erroneæ hujus opinionis, omni fundamento & rationis & Scripturæ destitute, vix videatur esse opus.

§. XXXIII. Ad v. 18. *Cbanoch. Irad. Mechujæel. Metuschaël.*) Nihil de his amplius invenitur in sacris. Quare complendæ tantum Genealogiæ causâ adferuntur. Quæ ex originatione horum nominum de fatiis ejus temporis conjectat *D. Galovius*, conjecturæ sunt, quin falsus haud fuerit, qui dixerit, infra conjecturarum dignitatem subsidere.

§. XXXIV. Ad v. 19. *Et accepit sibi.*) *Raschi*, quo autore, ipsemet non indigitat, tradit, moris tum fuisse, ut quis duas duceret uxores; unam ad voluptatem, quam sterilitatis poculo inebriatam, quò minus liberos parere posset & de formæ elegantia quidquam deperdere, ineptam reddiderit. Hanc & ciborum delictis & quocunque alio placendi genere, ut sibi promptam paratamque haberet, demeruisse. Alteram ad generationem, ut per eandem genus suum multiplicaret, quæ, quia perpetuis circa liberos laboribus occupata, de formæ venustate subinde detriverit quidpiam, grata in ipsius oculis haud fuerit, sed contempta. Nec quidem ullum tam tædi moris indicium in omni antiquitate.

com-

comparat. Quidni igitur fabula sit & commentum ovi-
 osorum Judæorum? Nihil aliud hic dicitur, quam duas
 Lamechum habuisse uxores. An primus duas duxerit
 & annon alii eo tempore tres quatuorve in matrimonium
 assumpserint, nec asseritur diserte in textu, nec negatur.
 Vulgò primus polygamus à plerisque omnibus habetur
 Lamech. Sed dispicias, rogo, utrum vel in textu ejus rei
 vel in historia solidum fundamentum, sine quo indu-
 bitato affirmandum nihil est, compareat? Dubitat quoque
Jo. Clericus, rationem primitus introductæ à Lamecho
 polygamias hic sufficientem contineri. Non nego
 interea, jam à vetustis Ecclesiæ doctoribus varias,
 easque non parum probabiles, adductas fuisse rationes,
 quod Lamech & primus polygamus fuerit & polygamia
 sua grande peccatum commiserit. Congessit eorum dicta
 summo studio *Nat. Alexander* in H. E. V. T. *Tertullianus*
 igitur libro de Monogamia: *semel tantum vim passa in-*
stituio Dei per Lamech, constitit postea in finem gentis illius.
Secundus Lamech nullus exiit, quomodo duabus maritatus?
Negat Scriptura, quod non notat. Hieronymus libro I. con-
 tra Jovinianum: *primus Lamech sanguinarius & homicida*
unam carnem in duas divisit uxores; fratricidium & dyavaiam
eadem cataclysmi delevit pena. De altero septies, de alte-
ro septuagies septies vindicatum est. Quantum distant
in numero, tantum & in crimine. Gravius itaque peccasse
 Lamechum bigamia pronunciat, quam Cainum fratri-
 cidio. Nata hinc fuit apud antiquos pariter ac recenti-
 ores quæstio; quî tanto crimini Lamecho detur, duabus
 uxoribus sociari, cum post diluvium Patriarchæ, san-
 ctissimi Deoque carissimi viri, pluribus uxoribus liber-
 rime fuerint usi? Qua in re sententiarum divortia recen-
 fere

fere nimis longum foret. Nonnulli contra institutum antiquum, non contra morem præsentem aut legem quampiam particularem peccasse illos affirmant. Ita *Augustinus*. Alii non ardore aliquò vagæ succensos libidinis, non petulantis formæ captos decore, sed studio quærendæ posteritatis & propagandæ sobolis pluribus cohabitasse ajunt. Ita *Ambrosius*. Quidam tum hoc licuisse pronunciant, quando nondum repleto mundo humanum genus propagari debebat, non item diffusa per universum orbem hominum multitudine. Ita *Cbrysolomus*. Alii is tantum concessam fuisse plures uxores ducendi licentiam asserunt, quibus fuerit Divina revelatione concessum: per quam sicut Jacob à mendacio, Israelitæ à furto, Samson ab homicidio: sic & Patriarchæ & alii viri justi, qui plures simul leguntur habuisse uxores, ab adulterio excusari. Ita *Innocentius III.* Nec minus dissentiunt recentiores, *D. Danthawerus* in Theologia conscientiarum: *Patrum sanctorum polygamiam excusat perfectioris in lege intelligentiæ defectus & Zelus accelerandæ natiuitatis Messianæ.* *D. Gerhardus* de Conjugio: *Patriarchæ non ex inspiratione vel dispensatione Divina, sed ex prava temporum illorum consuetudine, posteritatis latius propagandæ desiderio à lege primæva secesserunt, ac natus ille in ipsis à Deo toleratus ac pœnitentiam agentibus remissus est.* *D. Frid. Utr. Galixtus* de Conjugio & divortio: *polygamiam usque ad Messie adventum Deus in populo sibi proprio toleravit & tolerando tacite veluti probavit.* Non videntur hæ rationes omnem tollere difficultatem; quare tutius rectiusque incedunt, quæ vera realique dispensatione, quanquam ea scripto comprehensa non sit, veteres patres pluribus cohabitasse uxoribus affirmant. Ita *Hulfemannus, Lyserus, Calovius, Scherzerus* & plurimi alii. §. XXXV.